

296_TILTAKOZÓ LEVÉL A PETŐFI LAKTANYA ÁTNEVEZÉSE ELLEN

DR. HOSSÓ ANDREA KÜLDTE EL a 10.06.-án megtartott tiltakozásunkhoz és megemlékezésünkhöz!

2023.10.09.-> Tisztelettel és Szeretettel Köszöntök Mindenkit!

TISZTELT

- Államfő, Miniszterelnök, Országgyűlés elnöke!
- Kormánytagok!
- Kormánypárti országgyűlési képviselők!
- Kormány oldali pártok!
- A jog-, egészségügy-, igazságügy-, stb... rend és HAZA-védelem Vezetői!
- Szakszervezetek!
- Volt országgyűlési képviselők!
- FIATAL NEMZEDÉK, akár hivatalos helyen, akár nem!
- AKÁR POLITIKUS, AKÁR NEM!
- AKÁR JOGÁSZ, AKÁR NEM!
- AKÁR KÖZGAZDÁSZ, AKÁR NEM!
- AMK !
- MVSZ !
- AHNSZ !
- MHM !
- MOM !
- VTA !
- HUNGÁRIA TV !
- NEXUS TV !
- FEJÉR SZÖVETSÉG !
- SzMM !
- SzK (B.G.)!
- Munkáspárt !
- Minden más hivatalos hely!
- Minden más hivatalos személy!
- Nemzetünkért küzdő Fontos Szervezetek és Személyek!
- És Mindenki Más, aki megkapja!

Teljes szívvel ajánlom elolvasásra a:

"296_TILTAKOZÓ LEVÉL A PETŐFI LAKTANYA ÁTNEVEZÉSE ELLEN" c. lapomat!

x.) <https://nemzetepito-nepmozgalom.hu>

SOS 154. !!!

„HA VÁLTOZÁST AKARSZ, A VÁLTOZÁS LÉGY TE MAGAD !”

Kérem szépen a lapom tovább küldését!

Aki először kap tőlem e-mailt, Őt külön is köszöntöm!

Kiemelten köszönet a küldőknek, a készítőknél, az előadóknak, az íróknak, a szervezőknek!

További e-mail érkezése természetesen lemondható!

Eddigiekből néhány: <https://nemzetepito-nepmozgalom.hu/egyeb/szamonek-janos-hirlevelei/>

1./4

„ISTEN, HAZA, CSALÁD!”

janos.szamonek@gmail.com

„Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza!”

Emlékszünk még, hogy nem is olyan régen a Kossuth Rádió szignálja a Kossuth nóta refrénje volt? Aztán egyszer csak eltűnt, helyére semmitmondó csilingelés került.

Mintha a Kossuth Rádió nem akart volna emlékezni és emlékeztetni a szabadságharcra, a Kossuth nótára, és a tulajdon nevére sem, ami most már sokszor csak MR1. Falanx számozás egy falanx világban.

Most hirtelen a Petőfi-laktanya nevét változtatták meg Mária Teréziára. Az osztrák gyarmatosító elleni büszke, bátor, csodálatos szabadságharc lángszavú költőjét, aki életét adta a hazáért, leváltja a hadügyminiszter és helyére teszi a véres elnyomó hatalom császárnőjét. Micsoda arcul csapása Magyarországnak, mindannyiunknak. Micsoda arcul csapása a 13 Aradi Vértanúnak, akik hősi halált haltak Magyarországért az osztrák keze által.

Micsoda gyalázat volt az ő kivégzésük, micsoda megvetendő mézárálás. Silány emberek silány bosszúja.

Most pedig így őrizzük vértanúink emlékét, hogy honvéd laktanyánkra ma az osztrák császárnő nevét tesszük ki?

Micsoda szégyen, micsoda gyalázat ez ismét, most a saját kormányunktól.

Mostanra már sokan, sok helyen felsorolták az osztrákok magyarság ellen elkövetett bűneit, a 13 Aradi Vértanú gyalázatos kivégzésétől a madéfalvi mézárlásig, a török hódoltságban kivéreztetett nemzet sanyargatásától az idegenek tömeges betelepítéséig. Levern csak az oroszok behívásával tudták a mi szabadságharcunkat, aztán véres megtorlást rendeztek a vérbe fagyott ország ellen. A Habsburg birodalom és éppen Mária Terézia magyarellenes gazdaságpolitikájának máig ható következménye az ipari és kereskedelmi elmaradottság. Ellenünk uszították a nemzetiségeket, ágáltak a Szent Korona ellen, mint az a három osztrák komédiás, aki 2013-ban a jelenlegi Hadügyminiszter úr testvérének, az akkori bécsi magyar nagykövetnek az irodájában űzött gúnyt a magyar Szent Koronából, a nagykövet úr félszeg fészkelődése közepette.

Minderre emlékeznünk kell, mert aki nem ismeri a múltját, az nem ura a jövőjének sem.

A lényeg nem az, hogy mennyire volt jó vagy rossz császárnő Mária Terézia – egyébként jó volt az osztrák birodalomnak és rossz nekünk –, és mennyire volt jó vagy rossz osztrák gyarmatnak lenni – gyarmatnak lenni mindig, minden körülmény között rossz.

A valódi kérdés az, hogy miként lehetséges, hogy a Magyar Honvédség Petőfi-laktanyáját átnevezi a gyarmatosító, megszálló, Magyarországot vérbefojtó Habsburg-birodalom császárnőjének nevére egy magyar kormány. Ez a névváltoztatás bármikor felháborító lenne, de jelentőségteljes, hogy teszi ezt épp a Petőfi emlékében, a költő születése utáni kétszázadik évben.

Petőfi nevét levesszük a laktanyáról, nem foglalkozunk vele, és szemmel láthatóan rettegünk egy Petőfi-temetéstől. Fontosnak tartjuk viszont, hogy a minket elnyomó, sanyargató, vérünket ontó, a trianoni tragédiához nagy mértékben hozzájáruló Habsburg-család asszonyát kitüntessük.

Tetten érhető a Habsburgok kegyelt állapota másutt is. A franciaországi magyar nagykövet nem más, mint Habsburg György, a Vatikánhoz rendelt magyar nagykövet pedig Habsburg-Lotharingiai Eduárd. Fel kell tennünk a kérdést, vajon miért ez a két külföldi, még hozzá a Magyarország tragédiájához nagyban hozzájáruló Habsburg-család tagja képviseli országunkat ezeken a követségeken? Vajon nem képviselhetné-e jobban a magyar érdekeket magyar diplomata, akit családja, nyelve, múltja és érzései is ehhez a hazához kötnek? Még a mai elliberálisodott világban is bizonyosan lehetne találni néhány ilyen diplomatát.

Meg-megjelennek cikkek és kijelentések a Habsburgok legitimációjáról is. Ezek többnyire azzal érvelnek, hogy a Habsburgok jogosan kerültek a magyar trónra és a Kiegyezés utáni gazdasági fellendülés az ő érdemük volt.

El lehet és kell gondolkodni a Habsburgok trónra kerülésének körülményeiről, vagy a Kiegyezés igen kétes következményeiről. Mindenképp el kell gondolkodnunk az akkori magyar uralkodó osztály magatartásáról. Ám semmiképp sem elfogadható a Habsburgok visszahozatala a magyar közéletbe, szerepvállalásuk magyar állami hivatalokban, felmagasztalásuk a magyar múltban, vagy bevonásuk a magyar jövőbe.

A keresztény Ausztria kihasználta Magyarország meggyengülését a muzulmán török hódoltság idején, leigázta, kiszípolyozta és sanyargatta ezt az országot. Most pedig a magyar kormány megtiszteli a Habsburg-család tagjait magas állami tisztségekkel, és laktanyát nevez el róluk.

Ez az ország megalázása, mint minden olyan cselekedet, ami az ország ellenségeit tünteti ki. Megaláznak minket, amikor a mi hőseinket semmibe veszik, elhallgatják, lekicsinylik, de felmagasztalják, talapzatra emelik a minket üldözőket, legyenek ma élő vagy történelmi alakok. Megalázó és roppant veszélyes a Habsburgok felmagasztalása és csendes visszacsempészése a magyar közéletbe.

Ami pedig a hadügyminiszter kijelentését illeti, hogy a Habsburg császárnő nevével üzennek „minden anyának és feleségnek” is, akik ma is azzal a „féltő szeretettel” engedik a haza védelmére gyermeküket, férjüket, ahogy azt Mária Terézia annak idején a testőreivel és a katonáival tette, és szükségünk van erre a féltő és gondoskodó szeretetre a haza védelméhez, ez a kijelentés cinikus és elmondhatatlanul sértő. Mária Terézia a magyar katonák vérével védte a maga trónját, a Habsburgok ontották a magyar vért az osztrák birodalom és a Habsburg-család érdekében.

A magyar anyák nem az osztrák Mária Terézia féltő szeretetére akarják bízni a fiaikat és férjeiket, hanem azt követelik, hogy felelős, hazaszerető nemzeti magyar kormány ügyeljen rájuk, amelynek minden csepp magyar vér drága, Csonka-Magyarországon és az elszakított területeken egyaránt.

A magyar anyát is arcul ütötték ezzel a magyar érzésektől idegen gondolattal. Majd ha egyszer egy laktanyának – de nem a Petőfinek! –, női nevet akarnak adni, lehet bőven magyar nőkből választani. Ott van mindjárt **Zrínyi Ilona**, aki hősieen, csodálatra méltóan védte Munkácsot az osztrák hadak ellen, amelyeket az a Caraffa tábornok vezetett, aki hírhedtté vált eperjesi mézszárlásaival. Zrínyi Ilona védte azt a Munkácsot, ahol most ledöntik a turult és nem hagyják, hogy a magyarok magyarul beszéljenek.

Mária Terézia, Habsburg császárnő neve Petőfi helyett?

Vajon mi áll mindennek a háttérében? Vajon nem az egységes Európai Egyesült Államok és végső soron a világkormány felé vezetnek ezek a lépések? Egy név itt, egy kinevezés ott, Habsburg-kultusz a politikában és a sajtóban. Az emberek észre sem veszik, és már elmélkedhetünk is valamiféle Habsburg restaurációról, hiszen liberális körökben itthon és külföldön nem egyszer olvashatjuk, hogy a Habsburg birodalom a maga soknemzetiségű mozaik társadalmával milyen ideális, követnivaló példa volt az emberiség számára.

Nagyon figyeljünk ezekre a jelekre! Történelmi tragédiáinkat nem csupán a külföldi támadások, de leginkább saját mindenkori uralkodó osztályaink magatartása okozta, Mohácstól Károlyi-ig, Trianontól az úgynevezett rendszerváltásig. Elég volt a labancokból! Elég volt a magyarelles politikából! Az az ország, amelyik nem tanul a múlt hibáiból, hanem újra és újra beleesik ugyanazokba a tévedésekbe, idegenek kezébe teszi a sorsát, elfelejti saját múltját, megtagadja saját hőseit és önazonosságát, az újra és újra vereségre és szenvedésre ítéli magát.

A mi hőseink a 13 Aradi Vértanú, Petőfi Sándor, Zrínyi Ilona és mindenki, aki harcolt a magyar népért és szabadságért. Imádkozzunk ma a 13 Aradi Vértanú lelkéért, és minden magyar hősért, és gondoljunk rájuk hálával.

Ez azonban nem elég: követeljük ki, hogy a politika a magyar érdekeket tartsa szem előtt. Ezzel tiszteljük meg hőseinket legjobban.

Most kell tiltakoznunk Mária Terézia ellen, követelnünk Petőfi nevének visszaállítását, és határozottan felszólalnunk a Habsburgok visszatérése ellen. És követeljük, hogy térjen vissza a Kossuth nóta a Kossuth Rádióba:

„Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza!”

Hossó Andrea

Október 6-án, a Petőfi Sándor laktanya nevének egy Habsburg uralkodó nevére történt lecserélése ellen tartott tüntetésen felolvastak egy Hossó Andreának tulajdonított levelet, amiről azonban kiderült, hogy nem ő írta. A tévedésért dr. Bene Gábor, a tüntetés narrátora megkövette a szerzőt, akinek tényleges levelét fentebb olvashatjuk.